

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez European Dynamics S.A. przeciwko Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego

(Sprawa T-70/05)

(2005/C 106/71)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga European Dynamics S.A. z siedzibą w Atenach (Grecja), reprezentowanej przez adwokata N. Korogiannakisa przeciwko Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EMSA, mocą której EMSA nie wybrała oferty skarżącej i udzieliła zamówienia wygrywającemu wykonawcy;
- stwierdzenie nieważności wszystkich następných decyzji EMSA dotyczących przetargów, o których mowa w skardze;
- obciążenie EMSA kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze skargą, nawet w razie jej oddalenia.

Zarzuty i główne argumenty:

W odpowiedzi na opublikowane przez EMSA ogłoszenie o przetargu EMSA C-1/0104-2004⁽¹⁾ oraz EMSA C.2/06/04⁽²⁾ dotyczące, odpowiednio, sprawdzenia i dalszego rozwoju systemu SafeSeaNet oraz specyfikacji i rozwoju bazy danych o ofiarach morza, sieci i systemu zarządzania, skarżąca spółka złożyła swoje oferty. Mocą zaskarżonych decyzji oferty skarżącej odrzucono, a zamówienie zostało udzielone innemu oferentowi.

W uzasadnieniu swojej skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji skarżąca twierdzi po pierwsze, że działając ze znacznym opóźnieniem i nie udzielając przed złożeniem ofert wyczerpujących odpowiedzi na zapytania skarżącej, pozwana agencja naruszyła zasady dobrej wiary oraz dobrej administracji. Strona pozwana odmówiła udzielenia odpowiedzi na pytania skarżącej na tej podstawie, że nie zostały one przedstawione w terminie, mimo, że strona pozwana pośrednio przyznała, iż otrzymanie przez nią pytań było niemożliwe z przyczyn technicznych leżących po stronie pozwanej. Zdaniem skarżącej, gdyby strona pozwana odpowiedziała na zadane przez nią pytania w terminie i w sposób staranny, skarżąca byłaby w stanie przedstawić bardziej konkurencyjną ofertę.

Skarżąca twierdzi także, że strona pozwana naruszyła przepis Rozporządzenia Finansowego⁽³⁾ oraz art. 17 ust. 1 dyrektywy

92/50⁽⁴⁾ poprzez zastosowanie kryteriów oceny — w szczególności, jeśli chodzi o wcześniejsze doświadczenie oferentów — które nie były ani szczegółowo opisane, ani nawet nie były zawarte w ogłoszeniu o przetargu.

Skarżąca twierdzi również, że uznając, iż oferta wygrywającego oferenta była lepsza od oferty przedstawionej przez skarżącą strona pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie. W tym względzie skarżąca twierdzi, że przy ocenie jej oferty nie zastosowano żadnej ustalonej wcześniej obiektywnej metodologii. Przeciwnie, zdaniem skarżącej zastosowane kryteria pozostawiały miejsce na subiektywną ocenę. Wreszcie, skarżąca podnosi, że nie zastosowano klarownych i obiektywnych mierników.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że nie odpowiadając na zadane przez nią w stosownym terminie uzasadnione pytania strona pozwana nie dopełniła obowiązku udzielenia stosownych informacji oraz obowiązku przedstawienia stosownego uzasadnienia swoich aktów.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004/S 126-106254

⁽²⁾ Dz.U. 2004/S 128-108027

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez Jacquesa Wunenburgera przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-71/05)

(2005/C 106/72)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Jacquesa Wunenburgera zamieszkałego w Zagrzebiu (Chorwacja), reprezentowanego przez adwokata Erica Boigelota, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. uchylenie projektu sprawozdania z oceny za okres od dnia 1 lipca 1997 r. do dnia 30 czerwca 1999 r. przedstawionego skarżącemu w dniu 22 marca 2002 r.,

2. uchylenie projektu sprawozdania z oceny za okres od dnia 1 lipca 1999 r. do dnia 30 czerwca 2001 r. przedstawionego skarżącemu w dniu 22 marca 2002 r.,
3. przyznanie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wynikającą z braku w aktach personalnych skarżącego sprawozdania z oceny za okresy 1997-1999 i 1999-2002 oraz z wywołanej szkody w jego karierze, uszczerbku oszacowanego *ex aequo et bono* na kwotę 9.996 euro z zastrzeżeniem możliwości podwyższenia tej kwoty w toku postępowania,
4. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

W niniejszej sprawie skarżący utrzymuje, iż od okresu oceny 1997-1999 nie otrzymał on ostatecznych sprawozdań z oceny.

W tym względzie przypomina on, że z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż sprawozdanie z oceny nie może zostać uchylone z samego względu, że zostało one sporządzone zbyt późno, chyba że zaistniały szczególne okoliczności. Tego typu okoliczność może stanowić takie opóźnienie w ich sporządzeniu, gdy oceniający nie mogą już przypomnieć sobie wykonanych zadań. Ma to miejsce w przypadku projektów sprawozdań z oceny w niniejszej sprawie.

Dla poparcia swoich żądań skarżący podnosi:

- Naruszenie art. 225 akapit pierwszy, art. 26 i art. 43 regulaminu, jak również ogólnych przepisów wykonawczych związanych ze stosowaniem art. 43 regulaminu odnoszących się do procedury sporządzenia sprawozdania z oceny.
- Wystąpienie w niniejszej sprawie przekroczenia kompetencji.
- Naruszenie określonych ogólnych zasad prawa, takich jak poszanowanie prawa do obrony, zasada dobrej administracji, zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań i zachowanie należytej staranności, zasada równości traktowania oraz zasad zobowiązujących organ powołujący do wydawania decyzji wyłącznie z prawnie dopuszczalnych względów faktycznych lub prawnych, tzn. istotnych i niedotkniętych oczywistymi błędami w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez Alejandra Martína Magone'a przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-73/05)

(2005/C 106/73)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Alejandra Martína Magone'a, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokata Erica Boigelota przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery opracowanego odnośnie do świadczenia pracy przez skarżącego na stanowisku 2.700 w Biurze Pomocy Humanitarnej Komisji Europejskiej (ECHO) pomiędzy 1 stycznia 2003 r. a 31 grudnia 2003 r., w tym postępowania odwoławczych i innych decyzji odnoszących się do tego,
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 28 października 2004 r., otrzymanej w dniu 12 listopada 2004 r., dotyczącej odrzucenia zażalenia złożonego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 26 lipca 2004 r.,
- stwierdzenie, że skarżący stał się ofiarą molestowania psychicznego i mobbingu,
- przyznanie skarżącemu odszkodowania i zadośćuczynienia oszacowane *ex aequo et bono* na 39.169,67 EUR, z zastrzeżeniem zwiększenia tej sumy w trakcie przebiegu postępowania,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi po pierwsze oczywisty błąd w ocenie, jak również wadę postępowania oraz nadużycie władzy, z uwagi na to, że bardzo negatywne i krzywdzące oceny zostały mu przyznane na podstawie faktów niedotyczących spornego okresu.

Skarżący podnosi następnie brak uzasadnienia zaskarżonego aktu i utrzymuje, że od wielu lat jest ofiarą molestowania psychicznego ze strony swoich przełożonych. Według skarżącego, przejawiało się to w uwagach zawartych w kwestionowanym sprawozdaniu.

Skarżący podnosi wreszcie, że przy zmianie miejsca zatrudnienia pozwana nie uwzględniła jego szczególnej sytuacji, narażającej go na ciężkie problemy psychiczne. Stąd, ta ostatnia uchybiła swojemu obowiązkowi staranności i naruszyła zasadę dobrej administracji.